

ROZTROIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg f praet roztroiła sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. roztroić.

Podzielić się na trzy części: tak też miłość w.m. ielli sie roztroiła/ żadną miarą ná iednym mieyfczu wielką być nie może GórnDworz Cc2v.

Formacje współrdzenne cf TROIĆ.

RS